

Przystosowanie hoteli do potrzeb gości niepełnosprawnych

2014-09-10

Obowiązek przystosowania hoteli jako obiektów ogólnodostępnych (budynków zbiorowego zamieszkania i użyteczności publicznej) wynika z przepisów prawa budowlanego oraz wymagań kategoryzacyjnych.

Wg Światowej Organizacji Zdrowia do osób niepełnosprawnych zalicza się osoby o naruszonej sprawności funkcjonalnej lub aktywności życiowej w stopniu utrudniającym pełnienie właściwych dla niej ról społecznych. Ustawa z dnia 28.06.1997 r. wprowadziła 3 stopnie niesprawności, tj.:znaczny - osoba o naruszonej sprawności organizmu wymagająca niezbędnej stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby wobec znacznie ograniczonej możliwości samodzielnej egzystencji;umiarkowany - osoba o naruszonej sprawności organizmu, zdolna do wykonywania zatrudnienia na stanowisku pracy przystosowanym odpowiednio do potrzeb i możliwości wynikających z niesprawności, wymagająca częściowej lub okresowej pomocy innej osoby w związku z ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji;lekki - osoba o naruszonej sprawności organizmu, zdolna do wykonywania zatrudnienia, niewymagająca pomocy innej osoby.

Goście hotelowi rekrutują się głównie z 3-ej i częściowo drugiej grupy niesprawności. Dodać należy, że niektórzy goście z tych grup oczekują w hotelu warunków do normalnego pobytu, często rodzinnego i bez akcentowanej izolacji. W hotelarstwie bazuje się na rozeznaczonym zakresie niezbędnego przystosowania do potrzeb gości poruszających się na wózku inwalidzkim, którzy w sposób najbardziej dotkliwy odczuwają występowanie wszelkich barier. To przystosowanie może być niekiedy przeszkodą w normalnej działalności handlowej. Z uwagi na niewielką liczbę takich jednostek oraz z reguły niepełne obłożenie wszystkich pokoi - ten argument nie powinien być podkreślany przez gestorów bazy. Elementy przystosowawcze powinny być w części ruchome - dostawiane w miarę potrzeby, względnie mieć uniwersalny charakter, a parametry użytkowe oraz estetyczne nie powinny wpływać ujemnie na samopoczucie innych użytkowników.

By w pełni zrozumieć zakres niezbędnego przystosowania należy dokładnie prześledzić możliwości antropometryczne i ergonomiczne gościa poruszającego się przy pomocy wózka inwalidzkiego. Wózek inwalidzki jest wyznacznikiem wielu parametrów w zakresie komunikacji poziomej, szerokości otworów, niezbędnego obszaru manewrowego itd.

Do podstawowych parametrów pionowych i poziomych charakterystycznych dla osób z poziomym wózkiem inwalidzkim należą:maksymalny zasięg ręki (górnym i dolnym, bocznym i w przód),wysokość osoby siedzącej i poziom linii wzroku,strefy czynności w ujęciu możliwym i maksymalnym.

Każdy obiekt hotelowy powinien posiadać zewnętrzną informację o zakresie przystosowania. Dotyczy to w szczególności:parkingu - stanowisko P dla indywidualnych środków lokomocji gości niepełnosprawnych (360x500 cm), zlokalizowane możliwie najbliżej wejścia głównego,poszczególnych pionów obsługowych i rozmieszczenia na działce terenowych elementów rekreacyjnych i innych węzłów obsługowych.

Istnieją możliwości posługiwania się specjalistycznym oznakowaniem przy pomocy tzw. piktogramów. Powszechnie stosowany symbol dostępności, przedstawiający osobę siedzącą na wózku, jest międzynarodowym znakiem prawnie zastrzeżonym, przyjętym na 16 Światowym Kongresie w Tokio w 1988 r.

Na drodze do wejścia głównego do recepcji nie powinno być żadnych barier technicznych w postaci schodów, stopni lub

dużych nierówności. W przypadku ich występowania stosuje się dodatkowo pochylnie lub samoobsługowe podnośniki elektryczne. Nachylenie pochylni kształtuje się w granicach od 6 do 15% i zależy od jej długości oraz lokalizacji. Inne wymagania stawia się pochylniom występującym na zewnątrz bez przykrycia, a inne wewnątrz budynku lub pod dachem. W przypadkach występowania dużej różnicy stosuje się pochylnię dwubiegową z poziomym podestem o długości 140 cm. Istotną rolę odgrywają poręcze i uchwyty (założone na dwóch poziomach tj. 75 i 90 cm) wzdłuż pochylni, które powinny być przedłużone co najmniej o 30 cm na końcach biegów.

Autor: Zenon Bładek

Przeczytaj cały artykuł